

گفت و گوی صبا با کارگردان فیلم هناس

تاثیر نقش زنان در زندگی آدم‌های بزرگ

هم به طور کامل نمی‌شویم. ایده از اول همین بود قصد داشتیم یک فیلم زنانه با دغدغه و حال و هوای زنانه بسازیم. اتفاقاً بانوان بیشتر از آقایان با «هناس» ارتباط می‌گرفتند و از این بابت خرسند بودیم. بالاخره ارتباط او با همسر، لطافتش، نگرانی‌ها و تشویش‌هایش نسبت به همسر و فرزندش برای بانوان پذیرفتنی است. ما هم در همه جوانب حرفه‌ای تلاش کردیم یک زنی را که با تمام وجود عاشق زندگی‌اش است و می‌جنگند و تلاش می‌کند تا زندگی‌اش را حفظ کند و در آخر به نتایج والاتری می‌رسد، به تصویر کشیدیم.

به نظر شما بر بانی جشنواره فیلم حوا چقدر در سینما و حوزه زن و خانواده تاثیر گذار خواهد بود؟

حتماً بر بانی چنین رویدادهایی موثر خواهد بود ولی به نظر ما باید برای این فضاها و جشنواره‌ها کارهای فکر شده همراه با زیرساخت‌های ویژه‌ای که نیاز دارند، صورت بگیرد تا تبدیل به جریان شود. من متوجه هستم و جشنواره‌هایی که با رویکرد و موضوعات مختلف برگزار می‌شوند را دنبال می‌کنم. جشنواره‌هایی چون جشنواره فیلم کوتاه تهران و جشنواره عمار، جشنواره صد و ... را دنبال می‌کنم، چنین جشنواره‌هایی یک سبقه و یک پیشینه دارند و جریانی موثر را در جهت دادن فیلمسازان، کشف سینماگران جوان و پرداختن به موضوعات خاص راه‌اندازی کردند، برای دیده شدن تلاش و جشنواره را پررنگ کردند. اگر این زیرساخت‌ها و جریان‌سازی‌های موثر برای جشنواره بین‌المللی فیلم حوا نیز اتفاق بیفتد قطعاً این رویداد هم اتفاق خیلی خوبی است اما اگر بر بانی این جشنواره صرفاً پر کردن یک گزارش عملکرد یا کارتابل باشد، فایده‌ای ندارد. امیدوارم جشنواره حوا شروع جریان‌سازی باشد و روی آن به خوبی تمرکز گذاشته شود و جریانی باشد که به زن در سینما بیشتر توجه شود. مریلا زارعی، بهروز شعبی، وحید رهبانی، سیاوش طهمورث، سولماز غنی، امین میری، علیرضا نایینی و کوثر حیدری در فیلم هناس به ایفای نقش پرداخته‌اند.

دیگر عوامل این فیلم سینمایی عبارتند از مدیر فیلمبرداری: مجید گرجیان، چهره‌پرداز: سیامک احمدی، طراح صحنه: بهزاد جعفری، طراح لباس: سوسن نوروزی، تدوین: سیاوش کردجان، صدابردار: امیر شاهوردی، صداگذار: آرش قاسمی، موسیقی: فردین خلعتبری، جلوه‌های میدانی: آرش آقاییگ و جلوه‌های بصری: محمد لطفعلی.

پگاه زارعی - «هناس»، فیلم سینمایی که این بار در سانس اول روز پایانی جشنواره بین‌المللی حوا به کارگردانی حسین دارابی و تهیه‌کنندگی محمدرضا شفا روی پرده می‌رود. فیلمی که بیش از آنکه اثری درباره زندگی پر تلاطم یک دانشمند هسته‌ای برای رسیدن به موفقیت باشد، به زندگی زنی می‌پردازد که بیش از هر چیز نگران خانواده‌اش است. «هناس» پیش از این در چهلمین دوره جشنواره فیلم فجر حضور داشت و پس از آن در سینماهای کشور اکران شد و روایت بخش‌هایی از زندگی شهید داریوش رضایی نژاد است. به همین منظور خبرنگار صبا با حسین دارابی کارگردان این اثر سینمایی به گفتگو پرداخته است که در ادامه می‌خوانید.

علاقه‌مندم محوریت نقش زن را در «هناس» از زبان خودتان بشنوم.

فیلم «هناس» کاملاً درباره نقش زنی است که همسرش در موقعیت پیچیده کاری قرار دارد و کم‌کم کارش مورد حساسیت قرار می‌گیرد و کار همسرش امنیتی می‌شود و به تبع زن با چالش‌هایی مواجه می‌شود. همچنین رفته رفته شاهد همراه شدن زن با همسر هستیم و در آخر همسو شدن زن با همسر را می‌بینیم که بالاخره تمام ماجراها به شهادت همسر می‌انجامد ولی خب آن زن کاملاً مقاوم در کنار همسرش می‌ایستد و در آخر هم راه خودش را در جهت بهبود وضعیت ادامه می‌دهد. نقش زن در «هناس» زندگی سختی دارند و همسر هم ناراحت و ناآرام است اما وقتی زن کنارش قرار می‌گیرد و مرد از همسرش مطمئن می‌شود، هر دو وارد فصل جدیدی از زندگی و با همه تلاش‌ها وارد فصل آرام و خوبی می‌شوند. انگار که هر وقت زنی همراه همسرش قرار بگیرد رنگ و لعاب زندگی عوض می‌شود در صورتی که مسیر همان مسیر قبلی است. نقش زنان در زندگی آدم‌های بزرگ خیلی موثر است.

نقش زن و اهمیت به آن در سینما چقدر پررنگ است؟

مسلمانان نقش زن بالایی دارد و در سینمای ما نیز درباره زن آثار کمی ساخته نشده است اما در برخی موقعیت‌ها نگاه خوبی روی زن‌ها نبوده است و به یکسری از زنان کشور ما که تعدادشان هم کم نبوده، پرداخته نشده است. زنانی که با توجه به موقعیت حساس شغلی همسرشان سال‌ها صبر و تحمل کردند، آن‌ها حتی همسران‌شان شهید شدند اما باز هم روحیه خود را حفظ کردند، ایستادند و بچه‌های‌شان را بزرگ کردند و سعی کردند موثر باشند. چنین بانوانی حتی فرزندان‌شان را نیز به جبهه‌های جنگ دادند و بدون بازگشت آن‌ها و دوری از عزیزان‌شان زندگی کردند و تحولی موثر را رقم زدند. حتی زنان دیگری را در جامعه داریم که با هر تلاشی زندگی خود را ساختند و کارهای اقتصادی انجام دادند و کارآفرینی کردند، حتی این زنان بدون همسر در شرایط سخت و استان‌های دور کم‌نیاورند. خیلی از آن‌ها را می‌شناسم و درباره برخی دیگر شنیده‌ام. همچنین زنانی که در جنگ پست‌های مهم داشتند و کارهای موثر انجام می‌دادند و زنانی که موثر بودند و ... همه این‌ها سوژه‌هایی هستند که می‌توان به آن‌ها پرداخت و می‌توانند در سینما نقش‌های پررنگ‌تری داشته باشند. البته در سال‌های اخیر بیشتر به این موضوعات زنان قهرمان می‌پردازند اما باز هم جا دارد و باید به این افراد بیشتر پرداخته شود. امیدوارم از زن‌ها نقش‌های موثرتری ساخته شود و این جرقه‌هایی می‌خورد تبدیل به اتفاقات بزرگ‌تری شود و آثار بیشتری تولید شود.

جدای از فیلمنامه که روی شخصیت محوری زن تمرکز دارد، برای پرچستنه کردن نقش زن در کارگردانی، دکوپاژ، قاب بندی و ... چه تمهیداتی اندیشیدید؟

همانطور که عرض کردم «هناس» درباره قصه‌های خانواده و زن است. دوربین ما و همه فیلم از زاویه دید شهره پیرانی با نقش آفرینی مریلا زارعی روایت می‌شود و ما دائماً در کنار او هستیم. «هناس» فقط چند سکانس کوتاه و اندکی دارد که کاراکتر شهره پیرانی در آن حضور ندارد و فقط و فقط از زاویه او قصه را روایت می‌کنیم و حتی وارد زندگی کاری همسرش

گوهری در صدف سینمای ایران

گوهر خیراندیش یکی از چهره‌های شناخته شده در سینما و تلویزیون است که نزدیک به نیم قرن از عمرش را در راه فرهنگ و هنر این مرز و بوم صرف کرد. این بانوی هنرمند نقش‌های زیادی را در سینما، تلویزیون و تئاتر ایفا کرده است و جوایز متعددی در جشنواره‌های مختلف دریافت کرده است. او متولد شیراز است و بازیگری‌اش از دوران راهنمایی با تئاتر و در پی آشنایی با جمشید اسماعیل‌خانی شروع شده است. گوهر درباره بازیگری معتقد است: آدمی نمی‌داند که چه زمانی بازیگر می‌شود و چه زمانی نمی‌خواهد بازیگر باشد اما به دلیل اینکه اسماعیل‌خانی به مدرسه من آمد و در دبیرستان برای ایفای یک نقش مرا انتخاب کرد، بازیگری در زندگی من شروع و ادامه یافت، نمی‌دانم شاید اگر او به دبیرستان من نمی‌آمد من رشته دیگری را انتخاب می‌کردم و سرنوشتم به گونه‌ای دیگر رقم می‌خورد. جمشید اسماعیل‌خانی پس از آسمانی شدنش در کلام گوهر همچنان زنده است. یکی از ماندگارترین قاب‌های جشنواره فجر زمانی است که گوهر در هنگام دریافت سیمرغ بلورین، آن را با چشمانی اشکبار به جمشید تقدیم و با یادی از او جای خالی‌اش را برای همه ما سبزه کرد. درخشش بیش از پیش گوهر خیراندیش اما با فیلم «بانو» شاهکار داریوش مهرجویی اتفاق افتاد. در این فیلم خیراندیش ایفاگر نقش هاجر بود، زنی با صورت کاملاً سوخته! او درباره فیلم «بانو» در خاطراتش گفته است: جالب است بدانید که من در این نقش اصلاً به دنبال زیبایی نبودم و سعی می‌کردم زشت‌تر شوم؛ زیرا باید صورت سوخته، موهای وزوزی و دندان‌های زرد می‌داشتم. داریوش مهرجویی وقتی گرم را دید خوشش آمد. یادم می‌آید عکس گرم را روی دیوار زده بودند و زنده یاد جمشید اسماعیل‌خانی وقتی عکس را دید به مهرجویی گفت «گوهر خیلی زیبا است و نمی‌توانید او را زشت کنید!» سرانجام فیلم «بانو» نقطه عطفی در کارنامه هنری خیراندیش شد و تندیس بهترین بازیگر جشن خانه سینما را برای این بانوی هنرمند به ارمغان آورد.

